

[Finansministeren.]

tige tilbud i udlandet på lån, som staten også har været interesseret i blev optaget. Der er altså, som disse eksempler viser, ikke noget generelt forbud, ligesom der ikke er generel frihed til at optage, hvilke private lån man vil.

Med hensyn til omfanget af de private lån, kan det jo ikke nytte noget, at hr. Sigsgaard bliver fornærmet på mig, fordi jeg ikke ved, hvor stort et omfang de har, når hr. Sigsgaard ved, at det er indenrigsministeren, der fører kontrollen med kommunernes låntagning. At hr. Sigsgaard er kommet af sted med at stille et spørgsmål til den gale minister, skal jeg ikke bebrejde hr. Sigsgaard, men hr. Sigsgaard skal ikke bebrejde mig det.

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgetiden var dermed til ende.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden (sidste) behandling af forslag til folketingsbeslutning om udgivelse af et folketingsblad [af Sigsgaard og Kjær Rasmussen].

(Første behandling af forslaget til folketingsbeslutning (nr. XXIII) findes i tiden den sp. 4044, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 881).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Forslaget sattes til forhandling.

Ordføreren for forslagsstillerne (Sigsgaard): Ja, dér var jeg jo lige ved ikke at nå at få ordet. Jeg havde ventet, at en ordfører for udvalget lige havde motiveret, hvorfor man ikke vil være med til forslaget om udgivelse af et folketingsblad, men det er altså ikke tilfældet. Det vil man ikke.

Nu er det et forholdsvis uskyldigt forslag ligesom de fleste af de forslag, jeg i øvrigt fremsætter; de er uskyldige, fordi de sjældent bliver gennemført. Forslaget går for det første ud på at give alle mennesker i dette land en ordentlig orientering om, hvad der egentlig foregår her i folketinget, gennem en kort og letforståelig, omtale af de lovforslag, der fremsættes, af de andre initi-

ativer, der tages, og af de debatter, der føres her.

Dernæst skulle et sådant folketingsblad, som skulle omdeles gratis til alle husstande f. eks. hver 14. dag, indeholde en behandling af folks rettigheder og deres pligter i forhold til lovgivningen. Der er efter mit og VS' skøn et kolossalt behov for en sådan orientering. Det er ikke længe siden, Socialforskningsinstituttet foretog en undersøgelse, der viste, at en meget stor del af befolkningen i et af de boligmæssigt allerdårligste områder i Danmark, nemlig Nørrebro, ikke havde kendskab til en så vigtig social ordning som boligsikringsordningen og derfor altså heller ikke kunne udnytte den i tilstrækkeligt omfang. Sådant kunne der nævnes mange eksempler på, at folk får for dårlig besked om deres rettigheder i henhold til lovgivningen. Det betyder bl. a., at hatten-i-hånden-indstillingen, som jeg måske må kalde den, opretholdes i alt for stor udstrækning. Når man ikke rigtig ved, hvad der er ens ret, så må man stå med hatten i hånden, når man er på et offentligt kontor, så er man afhængig af de ekspederendes velvilje og rette fortolkning af bestemmelserne. Man er ikke i stand til selv at kontrollere, om man nu får det, der er ens ret. Derfor synes jeg, det var en meget vigtig ting i vores forslag, at der kom en sådan information ud.

For det tredje indeholdt vores forslag — eller indeholder, det er ikke forkastet endnu, men det er jo kun et tidsspørgsmål — en bestemmelse om, at hvert enkelt parti skulle have lejlighed til f. eks. på en halv side i hvert nummer frit at redegøre for, hvad de nu havde lyst til. Hvorfor stiller vi et sådant forslag? Jo, det gør vi, fordi vi mener, at der her i landet findes et pressemonopol. Der er visse af de partier, der er repræsenteret her i folketinget, der har aviser, og nogle af dem mange aviser, til rådighed, hvori de frit kan fremføre deres synspunkter og komme til orde, medens andre partier og dermed andre opfattelser ikke kommer ud til befolkningen. Det finder vi udemokratisk. Man kunne selvfølgelig sige, at disse andre partier eller organisationer, der ikke kan få deres synspunkter ud, jo bare kan lave en avis. Men hvem som helst her i salen ved, at det kan man ikke. Det kræver nogle millioner, hvis der skal være rimelig udsigt til, at et sådant eksperiment som at udgive